

Korte berichten

BART VANGANSBEKE

Bronnen korte berichten: website stad Gent, website VLM, website Natuurmonumenten, Van Nature, verslag klankbordwerkgroep Parkbos

Natuurpunt-aankopen

2008 is voor Natuurpunt opnieuw een vruchtbaar jaar geworden op het vlak van aankopen en huren van gronden. Natuurpunt Beheer heeft vorig jaar in totaal 511,7429 hectare grond aangekocht en daarnaast nog eens 152,8897 hectare in huur of erfpacht genomen. Dat betekent in totaal 664,6326 hectare bijkomend terrein in natuurbeheer bij Natuurpunt. Daar hangt natuurlijk een serieus prijskaartje aan vast. In 2008 was dit 7.524.272,97 euro!

Ook Natuurpunt Gent droeg zijn steentje bij. In 2008 zijn in ons afdelinggebied in totaal ruim 25 hectare aangekocht. Absolute koploper was eens te meer de Damvallei, waar vorig jaar 18,1327 hectare werd aangekocht. Maar ook de Latemse Meersen kenden in 2008 een goed aankoopjaar: daar kochten we 4,4709 hectare bijkomende terreinen aan. Op het grondgebied van de stad Gent konden we 1,67 hectare aankopen in de Assels en 1,3270 ha in de Hoge Lake.

Naast de aankopen zijn ook verschillende percelen in huur of erfpacht genomen. Hier vallen de 6,4962 hectare op die Natuurpunt in beheer kreeg van de stad Gent in de Bourgoyen-Ossemers. In de Damvallei werden vorig jaar 4,9452 hectare in huur verkregen.

Daarnaast kregen we ook op twee andere plaatsen op het Gentse grondgebied terreinen in beheer: in de havenzone gaf het Gentse Havenbedrijf de oude Moervaart (2,1369 hectare) in beheer en voor de Muynckhammen (2,5 hectare) sloten we een precare beheersovereenkomst met het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) van de Vlaamse Overheid.

Na het recordjaar 2008 kende het natuurreservaat in de Latemse Meersen in 2009 alweer een vliegende start. Natuurpunt slaagde erin om in de Meersstraat een perceel van 1,6 hectare aan te kopen. Hierdoor groeit ons natuurreservaat in deze Leieparel opnieuw aan met een mooi stukje natuur. Het is alvast onze betrachting om in 2009 een ware doorbraak te forceren op het aankoopfront in de Leievallei op Gents grondgebied.

Schaatsen in de Bourgoyen-Ossemers... en elders

Nooit waren er zoveel mensen in de natuur als tijdens de schaatsperiode van de voorbije winter. Zo gauw het kon – en vaak al eerder – gingen mensen op het ijs. Jong en oud, arm of rijk, stadsbewoner of plattelander, snel, langzaam, flitsend of suf. Het maakte niet uit. Heel het land trok erop uit om zich op het ijs te vermaken. En dat gebeurde ook in natuurgebieden. Daar deden zich ook de eerste en de beste mogelijkheden voor om zich uit te leven, omdat het water er zuiver en vaak ondiep is en dus vrij snel bevriest. Het duurde iets langer voor bijvoorbeeld ook de Damse Vaart volledig dicht lag en tienduizenden bezoekers lokte.

In de Bourgoyen-Ossemers werden al snel bordjes opgehangen 'Natuurreservaat – Verboden het ijs te betreden'. Daar moesten de vele (ijs)bezoekers van het stedelijk natuurreservaat het mee doen. Uiteindelijk trokken velen zich daar niets aan, ook al maakten ambtenaren van de stad Gent (en sommige overijverige vrijwilligers) de bezoekers erop attent dat er in het natuurreservaat een schaatsverbod geldt. De decennialange traditie om te schaatsen op de 'Drongense Meersen' is

natuurlijk nooit helemaal uit te wissen uit het volksgeheugen.

Laat ons even kijken hoe onze noorderburen (van Vereniging Natuurmonumenten) 'het schaatsprobleem' aanpakken. Op hun website stond in die periode in koeien van letters: 'Natuurmonumenten heet schaatser van harte welkom' met daarbij een foto van een spandoek met een gigantisch 'Welkom!' erop. Op het hoogtepunt van het ijsvertier organiseerde Natuurmonumenten prachtige 'schaatstoertochten' door hun internationaal vermaarde natuurgebieden. Zo waren er toertochten in de Nieuwkoopse Plassen in Zuid-Holland, de Kortenhoefse en Ankeveense Plassen in het Gooi en in de Wieden (in Overijssel). Het bezoekerscentrum 'De Wieden' was die dagen zelfs extra geopend voor een gastvrije ontvangst. Een medewerker van Natuurmonumenten: *"Ik heb genoten van de sfeer op het ijs. Mensen waren vriendelijk, behulpzaam en ga zo maar door. Opvallend vind ik dat er in de Wieden weinig zwerfafval is, terwijl ik weet dat er tienduizenden mensen hebben geschaatst. Bij de start aan het bezoekerscentrum*

heb ik nog nooit zoveel mensen bij elkaar gezien."

Op diverse plaatsen langs de schaatsroutes werd warme chocolademelk uitgedeeld en konden schaatsers informatie krijgen over de natuurgebieden bij standjes van Natuurmonumenten. Ook op het Naardermeer konden de mensen volop schaatsen. Enkel honden mochten hier niet mee op het ijs. Bij een excursievertrekpunt stond een 'koek- en zopiekraam' en vertrokken regelmatig schaatsexcursies met informatie over de natuur en het beheer van het Naardermeer...

Natuurmonumenten ziet dit als een geweldige reclame. Want wie durft – aldus de vereniging – na zoveel schaatsplezier nog te beweren dat natuurgebieden ontoegankelijk zijn, dat Natura 2000 van alles en nog wat onmogelijk maakt, dat natuurontwikkeling weggegooid geld is en dat natuur eigenlijk maar een sta-in-de-weg is?

Misschien moeten we daar voor de Bourgoyen-Ossemeersen toch maar eens goed over nadenken. Waarom zouden we in plaats van de bezoekers weg te sturen ze niet van harte welkom heten met een infostandje (met jenever en warme chocolademelk)? Geleide schaatsexcursies over de natuur en het beheer van de Bourgoyen-Ossemeersen zouden ongetwijfeld een talrijke opkomst kennen. Bovendien kun je de mensen zo ook een totaal ander, verhelderend beeld geven van het gebied. Een uitgezette 'toertocht' door de Bourgoyen (waardoor je de 'zwakke plekken' kunt ontwijken) is alvast een schitterend idee. De zeldzame plaatsen waar op wakken nog enkele tientallen overwinterende vogels zaten (de rest was allang vertrokken naar warmere oorden), kun je met linten afbakenen. Als je in de buurt daarvan een paar telescopen opstelt met enkele vogeldeskundigen erbij, kunnen schaatsers zien en uitgelegd krijgen welke vogels er nog zitten. Wedden dat de mensen na zo'n ijsfeest nog meer gaan houden van dit prachtige natuurgebied en er ook des te meer respect voor opbrengen?

Sint-Baafspark

Gentse parken vallen in de prijzen

Het wordt een goede gewoonte: elk jaar sleept de stad Gent met haar groenprojecten enkele prijzen in de wacht. Ook in 2008 was dat weer het geval.

Groene lente in Gent

De Vereniging Voor Openbaar Groen (VVOG) organiseert elk jaar de wedstrijd 'Groene Lente' om het openbaar groen te promoten en interessante, creatieve en vernieuwende groen- en bloemenprojecten te belonen. Bij de prijsuitreiking van eind december 2008 kaapte het park aan de Gentse Sint-Baafsabdij de hoofdprijs weg in de categorie 'parken en begraafplaatsen' van het wedstrijdonderdeel 'Groene Gemeente'. Bovendien won het park ook de categorieoverstijgende publieksprijs. Het park aan de Sint-Baafsabdij is uniek in zijn soort. Geschiedenis, recreatie en integraal waterbeheer gaan hier hand in hand. De door haagbeuken gevormde 'groene kerk' is het centrale en meest opvallende gegeven in het park. Het is een reconstructie van de vroegere abdijkerk die Keizer Karel in de 16de eeuw liet verwoesten. In en naast die kerk is er ruimschoots plaats om te spelen. Maar ook een circustent of buurtfeest vinden er voldoende ruimte. Het park is in zijn geheel toegankelijk en bruikbaar voor het publiek. Omdat het zich op een sterk verstoorte puinbodem bevindt, kreeg het een lichte helling en watert het af naar een moeraszone. De prijzen betekenen vooral een mooie erkenning voor het ontwerp en leveren ook een bedrag van 600 euro op.

Harmonisch park- en groenbeheer in het Lousbergspark

Voor de achtste maal op rij erkende de Vlaamse overheid een Gents project als 'voorbeeldstellend en vernieuwend in het kader van het harmonisch park- en groenbeheer'. In 2008 stond het thema 'diversiteit' centraal. Gent won met het ontwerp van het toekomstige Lousbergspark.

De Gentse Groendienst past de principes van harmonisch park- en groenbeheer toe in alle Gentse parken. Dat betekent dat de dienst maatregelen treft die goed zijn voor de mens, de natuur en het milieu. Het resultaat moet een park zijn dat dynamisch, divers en duurzaam is.

Het Lousbergspark wordt een buurtpark voor de wijk Heirnis. Het is 1,14 hectare groot en ligt tussen de Ferdinand Lousbergskaai, Forelstraat, Karperstraat, Tarbotstraat en Lozevisserstraat.

Bijzonder aan dit park is dat er bij het ontwerp veel aandacht was voor het 'intergenerationeel' werken. Jong en oud zijn actief betrokken bij de plannen en zijn doelgroepen van het toekomstige park. Dat weerspiegelt zich in het concept voor de inrichting. Kinderen zullen aan hun trekken komen in een natuurlijk en avontuurlijk Robinsonpark. Daarnaast zullen bloemetjesbehang, fauteuils en staande lampen een gemoedelijke sfeer creëren waarin het goed keuvelen is. Spelen en ontmoeten staan centraal.

Het park krijgt een gevarieerde structuur met zandduinen en een natuurlijke beplanting, een wadi of droge gracht, een oude perenboomgaard die hersteld wordt, kort gazon, avontuurlijke spelelementen, een buurtbarbecue, ...

Voor de aanleg en inrichting van het Lousbergspark ontvangt de stad Gent van de Vlaamse overheid een toelage van 160.000 euro.

Nominatie Vlaamse Ruimtelijke Planningsprijs 2008 voor het Sint-Baafskouterpark

De Vlaamse Vereniging voor Ruimte en Planning (VRP) kent om de twee jaar de Vlaamse Ruimtelijke Planningsprijs toe. Daarmee wil ze extra aandacht vragen voor innovatieve en stimulerende initiatieven die het streven naar ruimtelijke kwaliteit en duurzame ruimtelijke ontwikkeling treffend illustreren.

Het Sint-Baafskouterpark was een van de vier genomineerden. Het park is een 'prettige wildernis' geworden die getypeerd wordt door spelende kinderen, bloeiende natuur en sfeervolle elementen uit de vroegere volkstuinten. De jury meende dat het 'project toont hoe ook kleine initiatieven groot kunnen zijn in hun planningslogica'. Ze loofde het enthousiasme van zowel de ontwerper Fris in het Landschap als de opdrachtgever de stad Gent en de actiegroep van bureaus. Verder hoopte ze dat het concept 'spelen met de natuur' (in plaats van 'spelen in de natuur') de maatstaf zou worden voor het Gentse speelweefsel in ontwikkeling en bij uitbreiding voor heel Gent.

Astridpark (boven) - Sint-Baafskouterpark (onder)

Asbestperikelen bijna achter de rug

Sint-Baafskouter

Op maandag 12 januari 2009 startte de stad Gent met de verwijdering van asbesthoudende wegverharding in het landschapspark Sint-Baafskouter in Sint-Amandsberg. De verharding van de wandelpaden wordt volledig verwijderd en opnieuw aangelegd met kalksteenslag.

Net als in het natuurinrichtingsproject Bourgoyen-Ossemeersen en het landinrichtingsproject Groene Velden was ook bij de aanleg van wandelpaden in het landschapspark Sint-Baafskouter gebruik gemaakt van gerecycleerd steenpuin. Na voltooiing van de werken werden in mei 2007 in dit materiaal sporen van asbest aangetroffen. Uitgebreid wetenschappelijk onderzoek wees uit dat er wel degelijk asbest aanwezig was, maar dat er geen onmiddellijk gevaar voor de volksgezondheid bestond.

Omdat de afvalstoffenwetgeving de aanwezigheid van asbest in recyclagepuin verbiedt en er wel risico's waren voor de volksgezondheid op langere termijn, was de enige mogelijke oplossing het volledig en definitief verwijderen van het gerecycleerde steenpuin. Op 14 maart 2008 stelde de stad Gent de aannemer in gebreke en maande hem aan om het verontreinigde steenpuin te verwijderen en te vervangen. Op 12 augustus 2008 bevestigde de aannemer schriftelijk de saneringswerken te zullen uitvoeren. Na overleg tussen de betrokken aannemers en de stad Gent werd beslist de werken te starten op maandag 12 januari 2009. Net als in de Bourgoyen-Ossemeersen en de Groene Velden wordt het gerecycleerde steenpuin in Sint-Baafskouter vervangen door kalksteenslag. De stad Gent betaalt de meerkosten van dit product – een bijkomende investering van 63.700 euro. Voor de uitvoering van de werken was een periode van veertig werkdagen voorzien. Als de weersomstandigheden meezitten, moet alles eind maart 2009 achter de rug zijn.

Bourgoyen-Ossemeersen en Groene Velden

In de vorige nummers van Snep! gingen we al uitvoerig in op de asbestperikelen in de Bourgoyen-Ossemeersen en de Groene Velden.

Eerst werden de Groene Velden onder handen genomen. De afgraving van de paden is daar al een tijdje achter de rug. Daarna werd de funderingslaag aangelegd. De afwerking, de aanleg van de toplaag met kalksteenslag zou volgen zodra de weers- en terreinomstandigheden het toelieten. Als je dit leest, zijn de werken misschien al volledig afgerond.

Intussen is ook in de Bourgoyen-Ossemeersen het weggraven van de asbestbevattende wegenbedekking zo goed als afgewerkt. Begin 2009 zijn in de Bunderweg, de Valkenhuisweg en de Zandloperstraat alle paden afgegraven en meteen daarna is de aanleg van de funderingslaag afgewerkt. De toplaag zou tussen half februari en begin maart aan de beurt komen als de weersomstandigheden geen roet in het eten gooien. Vanaf begin maart startte de aannemer ook de werken in de Bourgoyendreef (van Brugsesteenweg tot aan de Grutto). Het is de bedoeling dat dit deelt afgewerkt is tegen de paasvakantie.

Eindelijk schot in het Parkbos

Het heeft heel lang geduurd, maar eindelijk lijkt de realisatie van het Parkbos Gent, de ontwikkeling van nieuw bos aan Zwijnaarde-De Pinte, echt op gang te komen. Het Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP) voor de groenpool Parkbos werd eind 2005 al definitief goedgekeurd. Dat RUP maakte de plannen en legde de juridische basis voor de realisatie van de groenpool. Intussen zijn een aantal maatregelen genomen om een projectstructuur op te zetten.

Voor het eerst sinds jaren was er op 17 november 2008 nog eens een vergadering van de klankbordgroep, een representatieve vertegenwoordiging van verenigingen (waaronder Natuurpunt Gent), burgers en betrokken overheidsinstanties. Tijdens deze eerste klankbordgroepvergadering werd enkel de stand van zaken meegedeeld en was er ruimte voor enkele vragen. De realisatie van het Parkbos op het terrein is pas van start gegaan nadat de projectwerking in juni 2008 operationeel is gemaakt. Heel veel was er dus nog niet voor te leggen.

Stand van zaken

Grondverwerving en inrichting van bos- en natuurgebieden

Voor de realisatie van de bos- en natuurgebieden binnen de groenpool is – overeenkomstig het onteigeningsplan – de verwerving van 438 hectare grond vereist. In een ruimer zoekgebied rond het Parkbos worden ook nog eens ruilgronden voor de getroffen landbouwers aangekocht. Voor die gigantische verwervingsklus is een grondenbank opgericht. De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) staat in voor de verwerving van de gronden en draagt die vervolgens over aan het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB), dat instaat voor de inrichting en het beheer. In eerste instantie komen er aankopen in der minne, pas later wordt de onteigeningsprocedure ingezet. Half november waren 30 hectare (in der minne) aangekocht in de boskern- of natuurgebieden en nog eens 30 hectare als ruilgrond in de ruimere zoekzone rond het Parkbos. De recentste aankoop was de verwerving van 17 hectare grond in het natte natuurgebied Hooglatem (Sint-Martens-Latem). De inrichtingswerken van die gronden zijn gepland in het voorjaar van 2009. De gronden worden niet bebost, maar hersteld als grasland met bijhorende kleine landschapselementen als knotwilgen, houtkanten en poelen.

Opvallend is dat slechts 4 hectare van die 30 hectare wordt bebost. De reden hiervoor is dat niet alleen in het nat natuurgebied maar ook in de boskerngebieden niet alle percelen worden bebost en een aantal percelen om visueel-landschappelijke

redenen bewust worden opengehouden door extensief graslandbeheer. Nog andere percelen krijgen een natuurontwikkeling tot 'wastine' door middel van spontane bosontwikkeling en extensieve begrazing.

Op zich positief nieuws dus, maar eigenlijk is dit een zeer magere aankoopbalans. Het onteigeningsplan is intussen al van eind 2005 van kracht. Het minnelijke aanbod van gronden is weliswaar zeer groot (circa 300 hectare), maar door het lange talmen (sommige gronden zijn al jaren 'in minnelijk aanbod') zijn de grondprijzen intussen zo sterk gestegen dat er nieuwe (tijdrovende) schattingen moesten gebeuren. Vooruitblikkend op de komende verwerving worden inmiddels wel al enkele voorbereidende inrichtingsstudies uitgevoerd. Men hoopt alsnog dat de onteigening tot een minimum beperkt zal blijven. Wij hopen alvast op een versnelling van de aankopen en de inrichting van de aangekochte percelen.

Langzaam-verkeersas oude spoorweg

Het inrichtingsplan voor de oude spoorweg is opgesplitst in twee delen. Het eerste deel, de realisatie van fietsbruggen over de Ringvaart en de E40 en de inrichting van de Leebeekstraat, wordt vooruitgeschoven en is uit het inrichtingsplan gelicht. Hiervoor wordt momenteel nog de noodzakelijke financiering gezocht en is bijkomend studiewerk vereist.

Voor het tweede deel, het deel van de oude spoorweg ten zuiden van de E40, wordt momenteel de laatste hand gelegd aan het inrichtingsplan. Men hoopt dat de bevoegde minister tegen het voorjaar 2010 dit inrichtingsplan zal kunnen goedkeuren. Pas dan kunnen de noodzakelijke gronden worden verworven en kunnen de inrichtingsmaatregelen van start gaan.

Opvallend is de gedrevenheid en politiek betrokkenheid van gouverneur André Denys in dit Parkbosdossier. Vooral de recreatieve plannen met als toetje de (dure) aanleg van een fietsbrug over de Ringvaart en de E 40 (de zogenaamde gouverneursbrug) worden erg ter harte genomen.

Communicatie

Ten slotte is het de bedoeling een aantal communicatieproducten (verder) te ontwikkelen. Het gaat hier over een eigen huisstijl en logo, een vernieuwde website en nieuwsbrieven. Er komt ook een film over het Parkbos. In mei 2009 is een communicatiecampagne gepland voor het brede publiek over de voortgang van het project.

Projectstructuur

Na jaren van talmen stelde de Vlaamse Regering in juli 2007 gouverneur André Denys aan als coördinator voor de realisatie van de groenpool. In december 2007 kwam de erkenning en de subsidiëring van het Parkbos als strategisch project in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. In maart 2008 werd een samenwerkingsovereenkomst ondertekend tussen alle uitvoerende overheidspartners met afspraken over de projectfinanciering en een taakverdeling van de concrete realisaties. In juni 2008 werd ten slotte een projectbureau Parkbos opgericht als permanent secretariaat en voor de dagelijkse coördinatie.

De gouverneur staat dus aan het hoofd van het project. Hij rapporteert op regelmatige basis over de voortgang aan de Vlaamse Regering. Alle strategische beslissingen gebeuren op het niveau van de (puur ambtelijke) stuurgroep, met bestuurlijk afgevaardigden van alle betrokken overheidspartners. Voor specifieke deelprojecten zijn verschillende werkgroepen opgericht, bestaande uit ambtelijke vertegenwoordigers van de (overheids)partners. Zij moeten de strategische keuzes van de stuurgroep voorbereiden of beslissingen van de stuurgroep uitvoeren. Vijf werkgroepen zijn al operationeel: grondverwervingen, landbouw, inrichting en recreatie, mobiliteit en communicatie. Het projectbureau onder leiding van projectcoördinator Hannelore Vandorpe verzorgt het dagelijks beheer van het project, bewaakt de projectstructuur en fungeert als aanspreekpunt voor alle betrokken partners, organisaties en particulieren. Ten slotte is er de klankbordgroep die als toetsingskader fungeert van de initiatieven buiten het bestuurlijke kader van de overheid. De klankbordgroep bestaat uit representatieve vertegenwoordigers van verenigingen, burgers en de betrokken overheidsinstanties. Ook Natuurpunt Gent is hierin vertegenwoordigd.

Algemene biodiversiteit

Dramatische achteruitgang vogels van het 'boerenland'

Door de intensieve landbouw is het aantal broedparen van kenmerkende vogels van het 'boerenland' in Europa gehalveerd. Dat blijkt uit cijfers die de *European Bird Census Council* (EBCC) heeft verzameld in opdracht van *Birdlife International*. Met soorten als *veldleeuwerik*, *kievit* en *grauwe gors* gaat het heel erg slecht. Het aantal veldleeuweriken is de afgelopen dertig jaar met 90% afgenomen en de grauwe gors is zo goed als uitgestorven.

De cijfers hebben betrekking op de periode 1980 tot 2006. De grootste achteruitgang doet zich voor in het westen van Europa, met andere woorden in landen die al het langst te maken hebben met intensieve landbouw. Het verdwijnen van gewassen, heggen en graslanden en het gebruik van bestrijdingsmiddelen en kunstmest zijn volgens het EBCC de belangrijkste oorzaken van de achteruitgang van de vogels van het boerenland.

De cijfers onderstrepen andermaal de noodzaak om het gemeenschappelijk landbouwbeleid van de Europese Unie te hervormen, stelt Birdlife. "Europese belastingbetalers zullen niet bereid zijn te blijven betalen zonder daar iets voor terug te krijgen". Birdlife stelt voor om boeren die natuurvriendelijk te werk gaan, beter te subsidiëren en te stoppen met het verstrekken van subsidies die het milieu schaden...

Ongekende verarming biodiversiteit

Een groot deel van de biodiversiteit in Vlaanderen was honderd jaar geleden gebonden aan cultuurlandschappen. Bloemrijke graslanden die zoemen van het leven, zijn echter zeldzaam geworden en vind je nu alleen nog maar in natuurreservaten. Als gevolg van de intensivering van de landbouw heeft zich een ongekende verarming van de natuurwaarden in agrarische cultuurlandschappen voltrokken.

Agrarisch natuurbeheer heeft die achteruitgang niet kunnen stoppen. Zelfs algemene soorten als *pinksterbloem* en *echte koekoeksbloem* beginnen zeldzaam te worden; *kamgras* staat inmiddels op de rode lijst. Paddenstoelen als wasplaten en aardtongen zijn alleen nog te vinden in graslanden die nooit gescheurd of geploegd zijn geweest; verder komen ze nog voor in bermen van fietspaden of schrale dijkjes.

Bij dagvlinders en vogels voltrekt zich niets minder dan een drama. Meer dan de helft van de dagvlinders in Vlaanderen is geheel of gedeeltelijk afhankelijk van graslanden. Veel van die vlinders zijn zeldzaam geworden of zelfs verdwenen. Ook tot voor kort algemene soorten als *geelsprietdikkopje*, *koevinkje* en *oranjetipje* blijven in aantal achteruitgaan. Voor vogelsoorten die karakteristiek zijn voor graslanden en hun omgeving is het beeld vergelijkbaar. Naast weidevogels gaat het om soorten als *geelgors*, *grauwe klauwier*, *veldleeuwerik*, *paapje*, *patrijs*, *ortolaan*, *ringmus*, *steenuil*, *boerenwaluw* en *huiswaluw*.

Countdown 2010 - de tijd loopt voor de biodiversiteit

Natuurpunt maakt deel uit van het internationale netwerk Countdown 2010, dat de overheid wil herinneren aan haar belofte om het verlies aan biodiversiteit te stoppen. (zie ook p. 11)

Veldleeuwerik

Gilbert met pensioen

Gilbert Buysse is met pensioen gegaan. Gilbert is 55 en maakte tot begin dit jaar deel uit van de vaste ploeg gasten van Centrum Obra uit Evergem die iedere woensdag aan de slag is in de Bourgoyen. De samenwerking tussen Natuurpunt Gent en Centrum Obra, dat dagactiviteiten organiseert voor personen met een handicap, loopt al bijna twintig jaar. Gilbert was er van in het begin bij. Hij was een harde werker. Hoe zwaarder het werk, hoe plezieriger hij het vond. Met takken sleuren was zijn favoriete klus.

Moatje

Gilbert kwam heel graag naar de Bourgoyen: hij had – heel consequent – elke week opnieuw een brief mee voor het personeel en de stagiaires van Natuurpunt Gent; hij noemde hen 'mijn moatjes'. Wij zullen ons moatje Gilbert heel erg missen! Hij heeft wel beloofd dat hij af en toe nog eens op bezoek komt.

Nu ook met Kompas

Sinds eind 2008 werkt Natuurpunt Gent ook samen met Kompas, een dienstverleningscentrum voor personen met een handicap. Kompas komt wel maar om de veertien dagen en werkt veeleer projectmatig. Zo hebben de mensen van Kompas de afgelopen winter een knotwilgenrij voor hun rekening genomen in de Bourgoyen.